

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 19. februar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 124 (alm. del) efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 124:

Vil ministeren kommentere indlægget »Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol giver Danmark medhold i udvisningssager«, bragt på menneskeret.dk den 15. februar 2024, og vil ministeren på baggrund heraf redegøre nærmere for de seks omtalte afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD), hvor Danmark har fået medhold i at udvise kriminelle udlændinge, herunder for hvilke momenter EMD har lagt vægt på til støtte for udvisningspåstandene? Vil ministeren sikre at afgørelserne hurtigst muligt inkorporeres i anklagemyndighedens vidensbase, herunder i rigsadvokatmeddelelserne om udvisning og frakendelse af dansk indfødsret, samt forelægges på det næste møde i anklagemyndighedens faglige netværk på udlændingeområdet med henblik på en central anklagerfaglig vurdering af, om afgørelserne giver anledning til en ændret og mere målrettet og effektiv taktik i anklagemyndigheden med henblik på, at der fremover sker udvisning af flere kriminelle udlændinge i flere sager inden for det råderum, som EMD efterlader?

Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at alle seks sager vedrører såkaldte ”settled migrants”, dvs. udlændinge, der enten er født i eller kommet til Danmark i en ung alder, og som har tilbragt det meste af deres barn- og ungdom i Danmark. Fælles for sagerne er ligeledes, at der er tale om udlændinge, der ikke har stiftet egen familie, og at de har begået kriminalitet, der har medført udvisning med et indrejseforbud for bestandig.

Sagerne var rejst ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen) med anmodning om, at Domstolen tog stilling til, hvorvidt det var i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8 (retten til respekt for privatliv og familieliv) at udvise klagerne af Danmark med et indrejseforbud for bestandig som følge af kriminalitet.

14. marts 2024

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2024 - 3127
Akt-id 2625134

Den 15. februar 2024 traf Domstolen afgørelse om, at samtlige seks sager var åbenbart ugrundede og afviste dermed at realitetsbehandle sagerne. Domstolen vurderede i samtlige seks sager, at udvisning med indrejseforbud for bestandig var understøttet af relevante og tilstrækkelige grunde, og at de nationale domstole havde foretaget en grundig vurdering af, om udvisning med indrejseforbud for bestandig ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Domstolen henviste afslutningsvist til subsidiaritetsprincippet, hvorefter Domstolen kræver vægtige grunde for at tilsidesætte de nationale domstoles vurdering, når afvejningen er blevet foretaget af de nationale myndigheder i overensstemmelse med de kriterier, som er fastlagt i Domstolens praksis, og når de nationale domstole har foretaget en tilstrækkelig afvejning af klagernes interesser over for offentlighedens generelle interesse.

En afvisningsafgørelse kan ikke påklages, og afgørelserne i de seks sager er derfor endelige.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålets anden del indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

”1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om udvisning ved dom (pkt. 3.1.1.), at anklagemyndigheden ved vurderingen af, om der skal nedlægges påstand om udvisning, først skal vurdere, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter reglerne i udlændingelovens §§ 22-24 eller § 25 c. Hvis anklagemyndigheden vurderer, at det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter disse regler, skal anklagemyndigheden efterfølgende vurdere, om Danmarks internationale forpligtelser med sikkerhed er til hinder for udvisning, jf. § 26, stk. 2.

Når anklagemyndigheden skal vurdere, om en udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal anklagemyndigheden lægge vægt på de internationale konventioner, og hvordan disse bliver fortolket af domstolene, navnlig gennem praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Hvis der er tvivl om, hvorvidt en udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal anklagemyndigheden nedlægge påstand om udvisning. I tilfælde, hvor anklagemyndigheden vurderer, at en udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal anklagemyndigheden i stedet nedlægge påstand om, at udlændingen får en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Domme afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol indgår således løbende i anklagemyndighedens vurdering af udvisnings-spørgsmål.

Anklagemyndighedens vidensbase indeholder bl.a. Rigsadvokatmeddelelsen, der er det samlede dokument for Rigsadvokatens retningslinjer til anklagemyndigheden. Vidensbasen indeholder også retspraksis, praksisoversigter m.v. De afgørelser, der indgår i vidensbasen, er et supplement til den trykte retspraksis. Vidensbasen udgør derfor ikke en udtømmende samling af afgørelser. Det bemærkes i den forbindelse, at Rigsadvokatmeddelelsen opdateres løbende med udvalgte strafferetlige områder, retspraksis m.v. Rigsadvokatmeddelelsens formål er at samle centrale retningslinjer for anklagemyndighedens sagsbehandling.

Den enkelte anklager forudsættes imidlertid – sideløbende med, at den pågældende orienterer sig i anklagemyndighedens centrale retningslinjer – at sætte sig ind i ny lovgivning og retspraksis, som er relevant for behandlingen af straffesager. Anklagemyndighedens overordnede kvalitets- og legalitetssikring i sagsbehandlingen indebærer således, at alle afgørelser og beslutninger skal være fagligt korrekte og truffet på et objektivt og sagligt grundlag under iagttagelse af gældende regler og praksis, hvor anklagemyndigheden medvirker til at sikre klarhed og ensartethed i retsanvendelsen, sådan at reglerne håndhæves på en så klar og ensartet måde som muligt. Dette gælder i alle sager, uanset om der er udarbejdet et afsnit i Rigsadvokatmeddelelsen i relation til det specifikke retsområde, eller om relevant praksis er omtalt heri.

Konkret for så vidt angår udvisningsområdet, kan det oplyses, at Rigsadvokaten i november 2023 lancerede en ny praksisoversigt. Denne oversigt indeholder som noget nyt både praksis fra de nationale domstole og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Formålet med den nye oversigt er at gøre det lettere og hurtigere at finde relevant praksis på området. Det kan i den forbindelse oplyses, at de nævnte afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er lagt ind i anklagemyndighedens vidensbase, herunder gjort tilgængelige i den nye praksisoversigt.

Det kan endvidere oplyses, at Rigsadvokaten i 2022 iværksatte en udvisningspakke med otte initiativer med henblik på at sikre et kvalitetsløft i anklagemyndighedens behandling af sager om udvisning. Initiativerne indebar bl.a., at der blev oprettet et nyt fagligt netværk på udlændingeområdet. Netværket bidrager blandt andet til, at der løbende og systematisk sker vidensdeling på tværs af organisationen. Netværket mødes ca. to gange om året, og et fast tilbagevendende punkt på dagsordenen er i den forbindelse den seneste praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.”

2. Justitsministeriet kan herudover oplyse, at det er fast praksis, at Justitsministeriet bl.a. orienterer anklagemyndigheden og Domstolsstyrelsen samt de myndigheder og/eller domstole, der har truffet afgørelse i en konkret sag, som er blevet påklaget til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, når Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har truffet afgørelse i sagen.”

Kaare Dybvad Bek

/

Øzlem Akar